

Fa més de 33 anys que reclame factures errònies a la CTVL, la *Companyia del Temps de la Via Làctia*, un negoci rodó amb uns objectius i uns productes interplanetaris que tothom usa i que, en canvi, pertanyen a una empresa que ningú no ha pogut veure mai! Qui podria confiar en una empresa així? Quins són els seus beneficis? I per a qui? Els telefone tots els dies, però sempre em deixen en espera. Des d'aquest racó de la galàxia els reclame estius no consumits, les vesprades de diumenge, els tenebrosos i incòmodes talls nocturns del servei, els instants comatosos, els d'autisme, els continus *déjà vu* —sens dubte, un error de comptabilitat—, els danys col·laterals a la memòria, la resurrecció de Proust... i, en definitiva, hores i hores de la meua vida que van passar sense que m'avisaren de què finalment me les anaven cobrar com si les haguera gastat. Jo no vaig contractar cap tarifa plana! Quina poca vergonya! En defensa pròpia, l'empresa ha fet córrer consignes estúpides: que si el temps és or, que si és un gran escultor, que si és un misteri. És abusiu, injust. Més antiga i poderosa que l'Església, més incontrolable que la del gas i que l'elèctrica, més enganyosa que la telefònica, més letal que les nuclears, la *Companyia del Temps* funciona amb uns guanys del tot insuperables i uns falsos crèdits d'eternitat absolutament interestelars. No cotitza en borsa; no ho necessita. Segles fa que els humans sabem que tot açò és un monopoli humiliant, una estafa insofrible, l'estafa per antonomàsia, però acabem tots pagant religiosament. Poetes i físics s'han rebel·lat inútilment i qualsevol revolució acabaria sent, com sempre, una qüestió temporal. Ja sé que reclamar és perdre el temps, però ajuda a matar-lo.